

[Thestrup.]

Politi for den 23. f.m. foran i bladet. Der omtales dér den grove behandling, som politiet for nylig var udsat for i Fredensgade, hvor der blev hældt maling og alt muligt andet ud over politifolkene, og hvor de ikke reagerede f. eks. ved at foretage anholdelser, men roligt blev stående og fandt sig i det. I den pågældende artikel, der altså er skrevet af en af politiets folk, advares der mod at lade den slags ting passere, „for“, siges det i artiklen, „så risikerer vi at få en lov og orden-bevægelse efter amerikansk mønster.“

Jeg tror, at ministeren og jeg er ganske enige om, at det ville være meget beklageligt, hvis vi fik noget lignende, og i den anledning vil jeg gerne spørge ministeren, om han har nogen planer om, hvorledes politiet skal optræde i den art sager i fremtiden.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg har set den pågældende artikel, og jeg blev også forarget over det, man har budt politiet ved den pågældende lejlighed. Man kan vel næsten sige, at politiet har udvist en engleagtig tålmodighed.

Jeg er enig med hr. Thestrup i, at begivenheder af den karakter fremmer den opfattelse, at vi her i landet bør have noget, der svarer til den amerikanske lov og orden-bevægelse, og jeg er også enig i, at det ville være yderst beklageligt, om det udviklede sig i den retning. Jeg har ingen patentløsning på stående fod, og det havde hr. Thestrup nok heller ikke ventet. Men det er da et spørgsmål, som vi nødvendigvis må tage op til overvejelse i ministeriet, for vi må finde frem til en optræden fra politiets side, som forhindrer gentagelse af de episoder, som her fandt sted.

Problemet er meget stort, større end denne ene artikel giver udtryk for, også større end de begivenheder, der sker i Christiania, er udtryk for. Det er noget, som omfatter hele samfundet, hele Norden, men i ganske særlig grad vel København. Men jeg kan give det tilsagn, at vi vil tage spørgsmålet op til grundig overvejelse.

Poul Dam: I forbindelse med fru Ulla Worms spørgsmål vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han ved, hvad de turistbusser skulle i Prinsessegade. Hvis det er sådan, at turistbusserne lægger en rute ud

for at vise fristaden Christiania frem, er det et spørgsmål, om de virkelig er helt uden egen skyld.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Nej, jeg ved ikke, hvad den pågældende turistbus' ærinde var. På det hypotetiske spørgsmål, som lå i hr. Poul Dams bemærkninger, vil jeg gerne svare, at skulle de være derude for netop at stifte bekendtskab med det, der foregår i Christiania, så er de i mine øjne ikke ganske sagesløse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Moses Olsen* til statsministeren:

„Hvordan vil regeringens stilling være til et ønske eller krav fra grønlandsk politisk side om, at de eksisterende og fremtidige love, koncessioner m. v. vedrørende mineraler og evt. olie og gas i Grønland forsynes med en paragraf, der går ud på, at sådanne love, koncessioner m. v. tages op til fornyet forhandling med det fremtidige grønlandske hjemmestyre?“

(Spm. nr. 248).

Skriftlig begrundelse.

Som bekendt er der i dag nedsat et hjemmestyreudvalg for Grønland, som netop er begyndt at overveje mulighederne for større selvstændig bestemmelse over interne grønlandske anliggender.

I denne forbindelse er det af stor betydning til sin tid at debattere ejerforholdene til de grønlandske naturressourcer. Da disse forhold i dag synes at være noget uafklarede, er det vigtigt for hjemmestyreudvalget at få kendskab til regeringens politiske indstilling til det stillede spørgsmål.

Formanden: Spørgsmålet vil blive besvaret af Grønlandsministeren.

Grønlandsministeren (Knut Hertling): Det hedder i hr. Moses Olsens begrundelse for det stillede spørgsmål, at ejerforholdene til de grønlandske naturressourcer i dag synes at være noget uafklarede. Dette er ikke rigtigt. Det fremgår klart af loven om mineralske råstoffer i Grønland § 1, at alle mineralske råstoffer i Grønland tilhører staten. Loven tillægger ministeren for Grønland kompetence til at meddele tilladelser og koncessioner til efterforskning og udnyt-